

Advies Zorginstituut Nederland in een geschil over de uitvoering van de zorgverzekering

De Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ) heeft op 2 november 2021 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid, van de Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van tandheelkundige behandeling als gevolg van een ongeval.

Bij de adviesaanvraag heeft de SKGZ een kopie van het dossier gestuurd. Het Zorginstituut brengt een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting en/of aanvullende stukken nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op bijzondere tandheelkundige hulp omschreven. Dit komt overeen met de Zvw.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op vergoeding op grond van de basisverzekering. Er is een BIG-geregistreerde tandheelkundig adviseur betrokken bij de beoordeling van het geschil. Het Zorginstituut baseert het advies op de beschikbare informatie in het toegezonden dossier.

Het advies van het Zorginstituut kan geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Situatie van verzoekster

Verzoekster is een meerderjarige verzekerde, waarbij de vier centrale tanden in het bovenfront parodontaal zeer zwak waren. Vanwege een ongeval zijn deze vier centrale tanden in het bovenfront verloren gegaan. Zij wenst vergoeding van tandheelkundige behandeling, bestaande uit de constructie van een achtdelige porseleinen brug. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat de behandeling een vooruitgang zou zijn ten opzichte van de gebitsituatie vóór het ongeval.

Juridisch kader

Tandheelkundige behandeling voor volwassen verzekerden maakt geen deel uit van de Zvw. Dit kan slechts anders zijn bij een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Daartoe kan sprake zijn indien de verzekerde een zodanige ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel heeft dat hij zonder die zorg geen tandheelkundige functie kan behouden of verwerven, gelijkwaardig aan die welke hij zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.¹

Daarnaast moet worden voldaan aan het maatmanbeginsel, wat inhoudt dat de aanspraak beperkt is tot het compenseren van de aandoening tot een niveau van (mond)gezondheid dat een verzekerde zou hebben gehad als een bepaalde aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.

Beoordeling

De informatie in het dossier is medisch en juridisch beoordeeld.

¹ Artikel 2.7, eerste lid, onder a, van het Besluit zorgverzekering

Het verlies van de vier centrale tanden in het bovenfront maakt dat de behandel noodzaak duidelijk is.

Tandheelkundige behandeling voor volwassen verzekerden maakt geen deel uit van de basisverzekering, tenzij sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp. Daartoe moet sprake zijn van een ernstige aandoening van het tand-kaak-mondstelsel. In het geval verzoekster is geen sprake van een ernstig verworven afwijking van het tand-kaak-mondstelsel.

Aan de toepassing van het maatmanbeginsel wordt niet toegekomen nu er geen indicatie voor bijzondere tandheelkundige hulp is.

Het advies

Het Zorginstituut adviseert op basis van de beschikbare informatie in het dossier het volgende:

Verweerder heeft de aanvraag terecht afgewezen.